

GAZETA LWOWSKA.

Z *Dołączkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmoni 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.*

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gminy Soroki, Jastrzębków i Nikonkowice w obwodzie lwowskim obowiązały się po wieczne czasy na założenie regularnej parafialnej szkoły w Srokach wystawić z własnych zasilków budynek szkolny wraz z pomieszkaniem nauczyciela, posprawić i dokupować potrzebne porządki szkolne i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, starać się o należyta posługę w szkole, i na opał lokalów szkolnych dostawiać rocznie 100 okłotów słomy.

Na uposażenie każdego nauczyciela, który ma pełnić służbę dyaka, za co pobierać będzie przywiązane do tej funkcji kościelnej roczny dochód najmniej 10 zł. w. a., przeznaczyły rzeczony gminy roczną kwotę sto złotych w. a.

Oprócz tego przyrzekł właściciel dóbr Humieńca dostawić na wystawienie budynku szkolnego dziesięć sztuk 12 calowych dębów, a gr. k. proboszcz miejscowy ix. Ukraiński zapewnił na polepszenie dotacyi nauczyciela przez czas swego duchownego urzędowania w Sorokach dawać rocznie dwa złote w. a.

Udowodnioną temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie elementarnej nauki między wiejskim ludem podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej. Lwów 13. kwietnia 1860.

Wiedeń, 23. kwietnia. Dnia 22. b. m. wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXIV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 97. Dekret ministerstwa spraw zagranicznych z 17. kwietnia 1860, ważny we wszystkich krajach koronnych, względem zawartej między Austryą i Państwem Kościelnem umowy co do korespondencyi sądów w sprawach cywilnych.

Nr. 98. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 18. kwietnia 1860, ważne we wszystkich krajach koronnych, dla których wydana została ustawa przemysłowa z 20. grudnia 1859, nr. 227, Dz. pr. p., względem tych przedsiębiorstw przemysłowych, które zawisły od wyjątkowego potwierdzenia lub przyzwolenia władz finansowych.

Nr. 99. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 19. kwietnia 1860, którem oznajmione zostało rozwiązanie dyrekcji podatkowej w Salzburgu.

Sprawy krajowe.

(Arcyksięże Ferdynand Maksymilian. — Sprostowanie. — Czeladź arsenalska w uprzem. — Teatr w Wenecyi.)

Wiedeń, 23. kwietnia. Ich Cesarzew. Mości Arcyksięże Ferdynand Maksymilian i Arcyksiężna Karolina odjechali 16. b. m. z Raguzu do Katara.

— Doniesienie względem daru hr. Wodzickiego, prostuje w ten sposób *Gaz. wiedeń.*: Uniwersytetowi w Krakowie darował hrabia Wodzicki zbiór ornitologiczny, w którym znajduje się wszystkie ptactwo z całego kraju w egzemplarzach wyborowych. Senat akademicki uznał polegając na zdaniu dr. Heller'a nabycie zbioru tego za rzecz pożądaną, i idzie jeszcze tylko o wyznaczenie odpowiedniego lokalu i płacy dla przyszłego konserwatora tego zbioru. Wiadomość tę podaje krakowska gazeta niemiecka, zaczem niesprawdza się dawniejsze doniesienie, jakoby gremium uniwersytetu miało dar ten szacowny odrzucić.

— *Osservatore Triestino* z 19. b. m. donosi: Dnia 16. podmówiło kilku cieśli pracujących w arsenałach Lloyda arsenalskich swoich towarzyszy do zaprzestania dalszej roboty, a to w zamiarze uzyskania większej płacy. Dyrekcya Lloydy, jak niemniej i c. k. zwierzchności pochwyciły niezwłocznie środki potrzebne, i przywróciły porządek i karność w arsenałach. Robotnicy powrócili dobrowolnie do pracy i upraszali, by mogli znowu zająć się pracą. Przyjęto też wszystkich z wyjątkiem niemal dwudziestu, którzy najwięcej przyczynili się do zawichrzenia.

— Kilku znakomitym mieszkańcom w Wenecyi powiodło się złożyć w Wenecyi operę i balet na całą porę wiosenną, a teatr S. Benedetto otworzony będzie dnia 22go b. m. W ciągu tej pory przedstawić mają cztery lub pięć oper i trzy baletów. Teatr niemiecki jest licznie zwiedzany, a przedsiębiorca zamierza podwoić liczbę dotychczasowych przedstawień. Temi dniami powrócili do Wenecyi niektórzy młodzi ludzie, którzy kryjomo to miasto dawniej byli opuścili.

Ameryka.

(Doniesienia z Meksyku.)

Na Nowy Orlean otrzymano przez paropływ wojenny „Wawe“, który dnia 29. marca zawinął do uścia rzeki Missisipi — doniesienia z Veracruz z 22. marca. Według nich trwało bombardowanie rozpoczęte dnia 15. marca znowu po zerwaniu układów względem zawieszenia broni — do 17. marca zrana, w którym to dniu wojsko Miramona przedsięwzięło szturm na miasto, lecz po półgodzinnej krwawej walce zostało z wielką stratą odparte. Następnie rozpoczął Miramon jeszcze mocniejsze bombardowanie, i znacznie miasto uszkodził. Jedna bomba pękła na podwórzu zabudowania konsulatu amerykańskiego, gdzie też najwięcej pocisków rzucano. W tymże czasie zabrał Carvajal w okolicy Jankany transport amunicyi przeznaczonej dla Miramona. Transport ten składał się z 15 wozów pod eskortą 700 żołnierza. Zdaje się, że wypadek ten spowodował Miramona do zaniechania dalszego oblegania Veracruz dnia 21. marca, i cofnięcia się do stolicy Meksyku, gdzie już dnia 18. marca ogłoszono na wiadomość zabrania obydwóch paropływów „Miramon“ i „Marquez“ dekret Miramona tej treści, by wszelką własność amerykańską skonfiskowano, a wszystkich Amerykanów z kraju wydalono.

Te wiadomości potwierdzono depeszą prywatną z Veracruz dnia 21. marca z tą uwagą, że Veracruz bombardowano przez sześć dni, i że Miramon cofnął się z wojskiem swoim do miasta stołecznego.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Rozprawy w izbach. — Stuletni stan marynarki angielskiej. — Handel niewolnikami ustaje.)

Londyn, 20. kwietnia. Dwór powrócił wczoraj z zamku Windsor do pałacu Buckingham.

— Książę Walii spodziewany jest w przyszły wtorek z powrotem z Niemcy, a z końcem tygodnia odjedzie do Kanady.

— Lord Elgin wyjeżdża z Londynu w poniedziałek, by zająć powtórnie swoją posadę ambasadora w Chinach.

— *Izba niższa* wotowała 16. b. m. w wydziale 160.280 funtów szterlingów na wydatki urzędu admirałskiego, tudzież 287.725 ft. szt. na straż wybrzeżną, na ochotników do służby wybrzeżnej i na flocie rezerwowej, i 64.322 ft. szt. na potrzeby naukowe przy flocie. Na posiedzeniu izby niższej z 17go oświadczył K. Napier, że za 14 dni zaproponuje adres do Królowej o powiększenie rezerwy okrętowej. P. K. Wood odrzekł na zapytanie, że rząd uczynił co tylko mógł, i że jeszcze i nadal starać się będzie o to, by zapobiedz śmiertelności na okrętach transportowych. P. Hadfield zapytuje ministra spraw wewnętrznych, co wie o pugilatorach, którzy się dzisiaj pasowali, i co poczęta z nimi policya. Sir J. C. Lewis ubolewał nad tem, że nie może w tej mierze zaspokoić ciekawości szanownego przyjaciela swego. Wiadomo mu tylko tyle, że walka pugilatorów odbyła się w Hampshire, lecz czy była przy tem policya powiatowa, o tem nie ma pewności. Policji londyńskiej nie było i być nie mogła, gdyż miejsce walki leży za jej obrębem. Pan Hadfield zapytuje dalej, czy też minister wystąpił sądawnie przeciw burzycielom spokoju. P. Lewis niemoże jeszcze odpowiedzieć na to pytanie. — W ciągu rozpraw oznajmił lord Palmerston, że rząd w następujący poniedziałek przytoczy dalszy ciąg sprawy względem bilu reformy, a p. Horsman zapowiedział na czwartek interpelacyę względem stosunków zagranicznych.

— Na wniosek Horsmanna przedłożył rząd szczegółowy wykaz o wysokości angielskiego budżetu floty i sile angielskiej floty wojennej w ciągu ostatnich 103 lat. Wykaz ten obejmuje przeciąg czasu od r. 1756 do 1759, okres, w którym Anglia brała udział w 13 wojnach mianowicie w czterech przeciw Francyi, trzech przeciw Hiszpanii, dwóch przeciw Ameryce, jednej przeciw Holandyi, dwóch przeciw Chinom i jednej przeciw Rosyi. We wszystkich tych latach wydała Anglia na swój budżet marynarki 795.497.113 L. to

jest więcej niż wynosi dzisiejszy angielski dług narodowy. Kiedy liczba żołnierzy morskich powiększyła się od r. 1756 tylko o 5000 ludzi zaszła nierównie większa różnica między budżetem z dawniejszych a dzisiejszych czasów. W r. 1756 wynosił budżet marynarki 3,349.021 L., w roku zaś 1859—60 9,878.859 L.

— Z zachodnich wybrzeży Afryki nadeszły świeższe wiadomości. Angielski okręt wojenny „Spitfire“ pojmał znowu jeden okręt niewolniczy. Dozorca portu w Sierro Leone powiodło się również pojmać statek, na którym znajdowało się 33 niewolników mianowicie 18 mężczyzn, 11 kobiet, dwóch chłopców i dwoje małych dzieci. W chwili, kiedy okręt dostał się w niewolę, znaleziono sześciu niewolników przykutych do siebie łańcuchem u szyi. Zeznawali, że już od kilku miesięcy znajdowali się w tym stanie. Nieszczęśliwych tych odstawiono do Freetown gdzie zaraz otrzymali wolność.

Francya.

(Sprawa księstwa Monaco. — Stosunki handlowe z Anglią. — Wiadomości bieżące. — Doniesienia korespondentów politycznych.)

Paryż, 20. kwietnia. Notę *Monitora* względem broszury pod nazwą *La Coalition* rozszelano po wszystkich dziennikach do ogłoszenia. — Z Nissy piszą dziennikowi *Patrie*, że przybyło cztery kompanii zuawów gwardyjskich, którzy pełnić mają służbę i straż honorową przy Cesarzowej rosyjskiej. — Cesarz zezwolił na dwa dzienniki nowe: *Moniteur de la Savoie* i *Moniteur de Nice*.

— *Patrie* zawiera pismo następujące:

„**Paryż, 18. kwietnia.** Szanowny Panie! Przy sposobności przyłączenia Nissy do Francji rozpisali się rozmaite francuskie i zagraniczne dzienniki o częściowym lub całkowitem odstąpieniu księstwa Monaco Najjaśniejszemu Cesarzowi. Z polecenia dostojnego księcia Karola udaje się do publikacji w szanownym dzienniku pańskim i upraszam o zaprzeczenie tym wieściom i o zapewnienie, że potąd żadnych w tej mierze niebyło negocjacji i niebędzie, zwłaszcza że kwestya co do księstwa nie może być wytoczona przed wykonaniem traktatu turyńskiego z dnia 24. marca. Upraszam pana o umieszczenie listu tego w następującym numerze dziennika swego, przyczem mam zaszczyt pisać i t. d. Pułkownik i pierwszy adjutant wicehrabia *Grandsaigne*.“

Patrie donosi dalej, że rząd nie ma na myśli stawić na równi pawilon angielski z francuskim w stosunkach portowych we Francji. Nad zawarciem traktatu nawigacyjnego pracuje obecny tu potąd jeszcze hrabia Persigny. Dla ułatwienia tej sprawy zejchać ma tutaj także i p. Lindsay. Słychać też i o nadzwyczajnem zgromadzeniu zastępców francuskich miast nadmorskich, którzy zebrać się mają w Paryżu. — P. Persigny wraca jak słychać wkrótce na swoją posadę.

W *Bulletin des Lois* ogłoszono dekret, by sumę 5ciu milionów zaasygnowaną kasie jeneralnej na pensye dla duchownych obrócono na zakupno 3 procentowych rent państwa. — Vacherot, autor pisma *Democratie* zgłosił się wczoraj dla odsiedzenia aresztu trzechmiesięcznego w St. Pelagie.

— Roboty około kolei żelaznej z Boulogne do Kaletu mają rozpocząć się niezwłocznie.

— Biskupi drukarz Lassere z Bayonny, skazany na 2000 fr. grzywny za to, że wydrukował modlitwę za Papieża nie uwiadomiwszy naprzód władze, odwołał się do łaski Cesarza i uzyskał zniesienie kary na prawne minimum 16 fr.

— Cesarz potwierdził plany do wzniesienia nowego teatru opery na bulwarach kapucyńskich (*Boulevards de Capucines*). Liczba teatrów paryskich powiększy się zatem stanowczo o jeden nowy teatr opery.

— Policyjny sąd poprawczy skazał na 3000 fr. grzywny, ajenta wexlowego Sauvage za to, że na własną rękę podejmował spekulacje giełdowe, i usunął go nadto z zajmowanej posady urzędowej.

— Biskup w Poitiers kazał w niedzielę odczytać po kościołach list pasterski, w którym lubo nie dosłownie podaje treść buli ekskomunikacyjnej, oświadczając się wyraźnie przeciw temu, że rząd kazał ogłosić fałszywe brewe ekskomunikacyjne a prawdziwe zabronił zamieścić w dziennikach.

— Paryski korespondent *Gazety pruskiej* utrzymuje, że powstanie w Sycylii lubo angielskimi wywołane zabiegami, uprzedziło zawczesnym wybuchem rachuby lorda Palmerstona, jak to zresztą i *Times* dość jasno daje do zrozumienia. Zdaniem pomienionego korespondenta miał lord Palmerston zamiar popierać wcielenia Neapolu do Sardynii, za to zaś emancypować Sycylię pod angielskim protektoratem. Obecnie jednak miał zmienić taktykę przyszedłszy do przekonania, że w stosunkach dzisiejszych niepodobna przeprowadzić wcielenie Neapolu do Piemontu. Pomiędzy obudwoma państwami leży na teraz część krajów papieskich gdzie siły przygotowuje się odpór. Dotychczasowe wypadki — dodaje korespondent — (jak całe bezstronne upewnają doniesienia), dowiodły najlepiej, że żołnierze neapolitańscy biją się waleczniej, niż się z pewnej strony spodziewano. Sprawili to turyńskim agitatorom podobną niespodziankę, co rola jakiej się dziś podjął generał Lamoriciere.

Szwajcarya.

(Depesza rosyjska w sprawie szwajcarskiej. — Sprawa neutralności szwajcarskiej.)

Artykuł dziennika *Bund* względem odpowiedzi rosyjskiej na okólnik szwajcarskiej rady federacyjnej jest dosłownie następujący:

Rada związkowa otrzymała odpis depeszy rosyjskiego ministra spraw zewnętrznych, księcia Gorczakowa, w której poświadczono otrzymanie noty okólnikowej rady związkowej z 19. marca. Dalej i to się zawiera, że gabinet petersburski ocenił tę notę należycie i podziela sposób zapatrywania się na tę sprawę innych mocarstw, które podpisały dokument z roku 1815 i oraz uznały, że neutralność Szwajcaryi, nietykalność i niezawisłość jej od wszelkiego wpływu obcego, leży w widokach polityki europejskiej. A że rząd francuski oświadczył się z tym zamiarem, że w sprawie tej chce się porozumieć z mocarstwami, które podpisały gwarancje, jak niemniej i z federacją, przeto gabinet cesarski daje na to zupełne swe przyzwolenie i spodziewa się, że rząd rosyjski stanie w obronie neutralności szwajcarskiej i ziemstw szwajcarskich.

— Dziennik *Bund* wspominając o tem, że Francya przystaje podobno na to, by na jeziorze genewskim nieutrzymywać okrętów uzbrojonych — podejrywa ją o zamiar wystawienia na rzeczonem jeziorze natomiast takich okrętów, któreby można w jaknajkrótszym czasie uzbroić. O zachowaniu się Szwajcaryi w takim razie pisze *Bund* między innymi:

„Szwajcarya zapewne albo poweźmie jakie kroki w tej mierze, lub nie uczyni. A jeśli postanowi co uczynić, tedy na małym już poprzestać nie może. Musi z Genewy uczynić port wojenny; musi obwarować Coppet, Nyon, Rolle, Morges, Ouchy, Vevey, Ville-neuve i Bouveret; wypadnie jej utrzymywać również i flotę, przynajmniej tak silną, jak francuska. Czyli na to wszystko zgodzi się ludność szwajcarska, to dopiero czas okaże. W razie, gdyby Szwajcarya nie uczyniła, natenczas Lemán będzie wyłącznie jeziorem francuskim. Natenczas łatwo będzie w każdej chwili wysadzić wojska francuskie na każdym punkcie upatrzonym Genewy, Waddtu i Wallizy, a Francya będzie panią tych wybrzeży jeszcze przed ich przyłączeniem.“

Korespondenci paryscy do *Indépendance Belge* donoszą jednomyślnie, że nie ma już mowy o odstąpieniu dla Szwajcaryi ziemstwa z brzegiem jeziora genewskiego, lub o tem, by na jeziorze rzeczonem niepowiewała wojskowa bandera Francji.

Włochy.

(Pobył Króla w Florencyi. — Finanse papieskie. — Umowa względem spadków między dworem papieskim i Austryą. — Doniesienia z Sycylii.)

Florencya, 19. kwietnia. Dziennikowi *Indépendance* donoszą telegraficznie: „Król Wiktor Emanuel był obecny na wyścigach w Kascynach. Wczoraj przyjmował odwiedziny arcybiskupa z Florencyi, któremu asystowało kilku duchownych. Dnia dzisiejszego ma depulacja rzymska wręczyć Królowi szpadę honorową sprawioną przez subskrybentów rzymskich.“

Rzym, 16. kwietnia. Msgr. Ferrari oświadczając się w swem sprawozdaniu za pożyczką lub za emisją nowych bonów skarbowych, twierdzi, że miał wielką nadzieję nie tylko usunąć roczne niedobory, lecz nawet podnieść przewyżkę w budżecie państwa. Budżet na rok 1860 był taki: przychody 14.447.950 skud., wydatki 15 milionów 55.547 skudów, więc niedoboru włącznie z funduszem rezerwowym na nadzwyczajne przypadki 707.597 skudów (nieco nad milion talarów). Niespodziewane wstrząśnienia przez wypadki polityczne zawiodły powszechną nadzieję, i dla tego niedobór musi się znacznie powiększyć w tym roku, jeżeli Romania nie wróci. Stałych dochodów przynosiła dotychczas między innymi administracya podatków 3.312.033 skudów, za cła 7.678.560 skudów, od stołu 1.038.104 skudów, (z loteryi 1.116.457 skudów), z poczty 378.554 skudów i t. d. Najznaczniejsze wydatki zachodzą teraz na administracyę wojskową, gdyż administracya wojskowa ma polecenie powiększyć znajdujące się korpusy wojskowe i werbować nowe kontyngensy. W takich okolicznościach zagnalony jest minister finansów nastawać na nowe uregulowanie tegorocznego budżetu. Nie podaje propozycji żadnych, potąd nie ujrzy, jakie są rezultaty nadzwyczajnych zaszków.

— Na podstawie wzajemnych oświadczeń, wymienionych między nadzwyczajnym postem Jego c. k. apost. Mości a kardynałem sekretarzem stanu Jego Świątobliwości Papieża zgodziły się cesarski rząd austriacki i rząd stolicy apostolskiej wydać następujące rozporządzenia co do sądowej kompetencji nad spadkami papieskich poddanych w Austrii a spadkami austriackich poddanych w państwie kościelnem:

1. Rozstrzyganie w sprawach spadków ruchomych przysłuza sądom tego państwa, którego poddanym był zmarły, bez względu na to, że mieszkał w innem państwie, chyba że wszyscy spadkobiercy zechcą zgodnie poddać się władzom i ustawom państwa, gdzie zgon nastąpił.

2. Co do osądzenia, czy jaką rzecz należy uważać za ruchomą lub nieruchomą, ma w wyrokach i uchwałach sądowych rozstrzygać ustawa tego kraju, w którym toczy się sprawa sukcesyjnej, i ustawodawstwo to ma służyć także za podstawę przy wszystkich pretensjach, wniesionych przed sądami.

— O dalszych wypadkach powstania na wyspie Sycylii potąd jeszcze nie ma nic pewnego. To jednak nie podlega żadnej wątpliwości, że rokoszanie ulegli w Palermo po krwawej walce. Według doniesień z dnia 11. kwietnia przypisują kleskę tę zdradzie postugacza z klasztoru Gancia. A chociaż w mieście panuje spokojność, jednak przeciąga codziennie głównymi ulicami i gościńcami do Palermo kolumna 3000na złożona z piechoty i jazdy. Członkowie wydziału rewolucyjnego, który złożony był z mieszkańców najzna-

komitszych, skazani zostali jak słycać na śmierć. Najnowsza depesza w *Independance* donosi jednak, że Król kazał wstrzymać wymiar tej kary. — Z cytadeli messyńskiej dawano ognia do czterech wielkich łodzi kalabryjskich, które zawinęły do wybrzeża dla rabunku.

Niemce.

(Obrady w Izbie pruskiej — Konzulat na Wołoszczyźnie. — Uwolnienie dyrektora policji p. Stieber. — Oświadczenie Kleru katolickiego w Badeńskim.)

Berlin, 20. kwietnia. W wytoczonych dziś w izbie obradach nad sprawą konstytucyjną heskiej oświadczyli deputowani polscy, że postanowili nie brać udziału w głosowaniu. Minister Schleinitz wyraził się między innymi: Nie chodzi tu tylko o stosunki prawne jednego z niemieckich krajów, ale o zasady fundamentalne niemieckiego prawa związkowego. Sprawa heskiej konstytucyjnej, jest sprawą niemieckiej konstytucyjnej, w tem jest dla Prus całe znaczenie tej kwestyi. Opierając się na tem, że uchwała związkowa z r. 1852 uznała konstytucyjną heską z r. 1831 tylko prowizorycznie zniesioną, wniosły Prusy powrót do tej konstytucyjnej za główną podstawę. Prusy muszą się bezwzględnie wyrzec tej polityki, która sięga aż do uchwał karlsbadzkich a nigdy ojczyźnie nie przyniosła błogosławieństwa.

Uchwała związkowa z dnia 24. marca przekracza określoną ustawami kompetencję zgromadzenia związkowego, zład powstało nietylko sprzeczne, wolne ale i wyraźne zastrzeżenie Prus. Rząd przewidział jasno następstwa tego kroku. Kraj może być przekonany, że rząd wytrwa na tem stanowisku i będzie trzymał się polityki, za jaką przemawia honor i potęga kraju.

— Dzisiejsza *Gazeta pruska* zaprzecza pogłosce, jakoby minister sprawiedliwości Simons miał podać się do demisji.

— Dotychczasowy jenerałny konzul w księstwach Naddunajskich, tajny radea rządowy baron Meusebach, mianowany ministeryalnym rezydentem w Brazylii przybędzie temi dniami z Bukaresztu do Berlina, a jak tylko otrzyma bliższe instrukcje uda się niezwłocznie na swą nową posadę do Rio Janeiro. Nie wiadomo jeszcze, kogo przyznaczy rząd na jego miejsce do Multan i Wołoszczyzny, zdaje się tylko, że posadę tę zajmie któryś z młodszych dyplomatów, bo urząd jenerałnego konzula w Bukareszcie ma polityczny wyłącznie zakres.

— W obec rozlicznych pogłosek, wywołanych uwieszeniem i rychłem uwolnieniem policji dyrektora Stieber, wyświeca *Gazeta pruska* w następujący sposób właściwy stan rzeczy. W wytoczonym przeciw panu Stieberowi śledztwie wstępnie wyznał jeden świadek pod przysięgą, że ktoś, co w jawnych związkach stoi z Stieberem, starał się jak mówił w jego imieniu wyjednać u pomienionego świadka, aby pomyślnie dla oskarżonego złożył zeznanie. Na podstawie tego został Stieber według przepisów paragrafu 206 uwieszony, bo zagrażało niebezpieczeństwo, że nadużyje swej wolności, aby zakryć prawdę. Po jego uwieszeniu zamknięto się śledztwo wysłuchaniem jego odpowiedzialnego zeznania, tudzież dwóch innych świadków, poczem odeszły akta w ten sposób uzupełnione do izby sądowej, aby rozstrzygnęła zanieśioną załobę z powodu uwieszenia. Izba sądowa zważywszy, że śledztwo wstępne zamknięte dojrzało już do wniesienia zaskarżenia, a zatem upadła już obawa, aby pan Stieber zatartł właściwą istotę rzeczy, uznała że dalsze uwieszenie byłoby nieusprawiedliwione, poleciła też przywrócić wolność uwieszonemu.

Karlsruhe, 16. kwietnia. Katolicki kler wszystkich badeńskich kapitał krajowych zaniósł do obudwu izb stanowych oświadczenie i prośbę względem konwencji, w której wyraża się między innymi:

„Katolicy, większa część ludności katolickiej z swymi kapłanami będą czuwać nad tem, aby ich dawne na nowo konwencją uznane prawa religijne nie poniosły uszczerbku.“

Dania.

(Stosunki z Francją. — Kara za nieprawą petycję.)

Kopenhaga, 18. kwietnia. Mimo postuchania ministra Monrad u Cesarza Francuzów, nie dają wiary temu, by przyszło do przynierza, którego sobie nawet tu nie życzą. W razie wybuchu wojny europejskiej chcieliby zachować neutralność. Wojnę, którą się ograniczała tylko na Francję i Niemcę, uważają za rzecz niepodobną, a za przystąpieniem także i Anglii do wojny byłoby przynierze francuskie dość niebezpieczne dla kraju przystępnego zewsząd od morza. A jeśli już pan Monrad nie zawarł przynierza tego w Paryżu, to zapewne i p. Jonas tego nie mógł uskutecznić, zwłaszcza że przez całą zimę ostatnią nie wyjeżdżał z Kopenhagi i potąd jeszcze tu bawi.

Kilkom lekarzom w Szlezewiku, którzy podpisali petycję, zapowiedziano areszt dzienny, że tylko porą nocną wolno im chorych odwiedzać, i to po za obrębem miasta. Z liczby 12 deputowanych mieszczan suspendowano 6ciu, a że siedmiu potrzeba do stanowienia uchwały prawomocnej, przeto w sprawach miejskich nie może być odtąd powzięta żadna obowiązująca po prawie uchwała.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 24. kwietnia. *Gazeta wiedeńska* pisze: Dopelniamy smutnego obowiązku doniesieniem, że Jego Excel. minister finansów baron Bruck umarł dziś po południu między 5. i 6. godziną ulegając powtórnemu napadowi apoplexyi.

Jego c. k. apost. Mość raczył tymczasowy ster ministerstwa finansów poruczyć najfaskawiej radcy państwa, Ignacemu *Plener*, z równoczesnym nadaniem mu godności radcy tajnego z uwolnieniem od taxy.

Jego c. k. apost. Mość raczył najw. pismem własnoręcznym z 21. kwietnia r. b., posadę przełożonego obwodowego w Sanoku w Galicyi opróżnioną przez przeniesienie przełożonego obwodowego Apolinarego *Mauthner* do urzędu obwodowego w Tarnopolu, nadać najfaskawiej przełożonemu komitatu w Spizu, Maxymilianowi *Siemianowskiemu*.

Paryż, 24. kwietnia. Z wojska sabaudzkiego głosowało 3220 ludzi *Tak*, a 127 *Nie*. Znany dotąd rezultat głosowania w Sabaudyi jest: 30.000 *Tak*, a 59 *Nie*. — W Chablais i Faucigny wotowano dotąd prawie jednogłośnie. — Podług wiadomości z Neapolu zginął jenerał *Viglia* z rąk skrytobójcy.

Londyn, 24. kwietnia. Na wczorajszym posiedzeniu izby wyższej zaproponował margrabia *Normanby* następującą uchwałę: „Izba gani to, że lord *Cowley* oznajmił lordowi *John Russell* w liście prywatnym, że Francya ma zamiar wcielić Sabaudyę i Nissę.“ — Lord *Cowley* odpowiedział: W listopadzie r. z. napomknął hrabia *Walewski* w prywatnej rozmowie, że jeśli księżta zostały przyłączone, Francya żądałaby Sabaudyi i Nissy. Zdania prywatnego nie można uważać za fakt. Dopiero w lutym r. b. otrzymałem urzędowe uwiadomienie w tym względzie i zaraz je doniosłem gabinetowi. Lord *Granville* bronił lorda *Cowleya* i żądał, ażeby izba przeszła do porządku dziennego. Lord *Malmesbury* oświadczył, że niemyśli ganić lorda *Cowleya*, ale niestosowność jego postępowania dozwalała rządowi wymawiać się, że nie otrzymał urzędowego uwiadomienia. — W końcu odwołał lord *Normanby* swój wniosek.

Berna, 23. kwietnia. Rada federacyjna nie otrzymała jeszcze urzędownie żadnej wiadomości o doniesionem z Londynu porozumieniu względem zatwienia sprawy sabaudzkiej w drodze korespondencyi dyplomatycznej.

Turyń, 21. kwietnia. Redaktor dziennika *Campanile* skazany został za artykuł przeciw Cesarzowi Napoleonowi na 2 miesiące więzienia i 300 fr. grzywny. Hrabia *Toras*, oficer ordonansowy Króla, miał z powodu polityki rządu w obec Rzymu podać się do dymisji. Jenerał *Mollard* i większa część oficerów sabaudzkich wstępuje w służbę francuską.

Turyń, 22. kwietnia. *Gazette de Nice* utrzymuje, że z 6848 dnia 15. b. m. oddanych głosów należy przynajmniej 3000 do nieuprawnionych. *Opinione* zaprzecza doniesieniu, jakoby *Rocalins Pilo* należał do przewodzców sycylijskiego powstania. Ten sam dziennik podaje korespondencyę z Neapolu z d. 17. b. m. donosząc, że intendent margrabia *Artale* uwieszony w podwojach królewskich odstawiony został do St. Elmo.

Medyolan, 22. kwietnia. Wczorajsza *Lombardia* donosi, że hrabia *Syrakuzy* w liście do księcia *Carignan* ofiaruje swe usługi włoskiej sprawie. Za prawdziwość tego doniesienia pozostaje *Lombardyi* odpowiedzialność, dodaje *Gazeta wiedeńska*.

Genua, 12. kwietnia. W tutejszej radzie gminnej wniesiono projekt, by na żądanie udzielać geneńskiego obywatelstwa wszystkim tym, co się rodzili w Sabaudyi i Nissie.

Palermo, 11. kwietnia. Według listów *Gazety tryestyńskiej* zgorzała wczoraj wieś *Abate* z wielą wilami wiejskimi. Na czele powstania ma stać kilka kupców, jeden z dawnych żołnierzy szwajcarskich i inni.

Drezno, 23. kwietnia. Dzisiejszy *Dresd. Journal* zapewnia urzędownie, że w ministeryum nie mają zajść żadne zmiany. Niemniej też zbija zarzut *Gazety pruskiej*, jakoby *Dresd. Journal* miał oświadczyć się przeciw popieraniu Szwajcaryi.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w pierwszej połowie kwietnia r. b. na targach w obwodzie lwowskim, żółkiewskim, przemyskim, sanockim i czortkowskim.

O b w ó d												
Lwów	Złoczów		Żółkiew		Przemysł		Sanok		Czortków			
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.		
waluty austriackiej												
Mec pszenicy . . .	3	2	3	40	3	48	3	65	3	68	3	7
„ żyta . . .	1	83	1	96	1	87	2	42	2	54	2	9
„ jęczmienia . .	1	57	1	78	1	71	1	89	1	93	1	78
„ owsa . . .	1	16	1	22	1	41	1	31	1	33	1	61
„ hreczki . . .	1	95	2	12	1	79	2	39	.	.	2	35
„ kukurudzy	2	24
„ kartofli	66	.	59	.	60	.	78	.	86	.	76
Cetnar siana . . .	1	15	1	41	1	2	1	11	1	.	1	89
„ wełny	105	.	122	50
„ nasienia konicza	15	.	.	.	42	.
Sąg drzewa twardego	8	50	6	24	5	8	7	36	5	42	8	55
„ „ miękkiego	6	25	4	59	3	98	5	45	3	71	5	95
Funt mięsa wołowego	.	10 $\frac{1}{2}$.	8 $\frac{4}{5}$.	9 $\frac{4}{5}$.	11	.	11 $\frac{2}{3}$.	7 $\frac{1}{3}$
Mas okowity	85	.	51	.	44	.	59	.	61	.	41

Lwów, 25. kwietnia. Na targ przedwczorajszy przypędzono z Kamionki 10 wołów, z Rozdołu 20, a z Wybranówki 2 stada po 11 i 6 sztuk, więc razem 47 sztuk bydła rzeźnego. Wszystkie woły zostały sprzedane na potrzeb miasta, i płacono za woła, mogącego ważyć 270 \mathcal{E} mięsa i 30 \mathcal{E} łożu, 50 zł.; sztuka zaś, która szacowano na 390 \mathcal{E} mięsa i 80 \mathcal{E} łożu, kosztowała 89 zł.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Malachowski Zygm., z Krakowa. — Czarnowski Józef, radea tytuł., z Krakowa. — Hr. Dunin Borkowski Bol., z Podhajezyk.

Hotel Kuhna: Padlewski Jan, z Sokala. — Fangor Józef, c. k. poruczn., ze Stryja.

Do domu zajezdnego nr. 184 $\frac{1}{4}$: Dąbrowski Leon, c. k. podporucznik, z Berna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. kwietnia.

PP. Glöckner, c. k. kapitan, do Turynki. — Fialka Fran., c. k. kapitan i Villaume Franciszek, c. k. porucznik, do Cieplic. — Raciborski Edw., do Wiednia. — Raczynski F. I., do Malnowskiej woli. — Szezeniowski Stan., na Podole. — Augustynowicz Bol., do Kniażego. — Bielski Jul., do Rychelic. — Mastaj Jan, c. k. porucznik, do Krakowa. — Michalowski Okt., do Rosyi.

Spstrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze parys. spraważony do Reauna	Stopień ciepła według Reauna	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.16	+ 6.3'	81.1	zachodni sil	pochmurno
2. god. po p. l.	326.27	+ 11.0'	65.1	" "	" "
10. god. wiecz.	326.10	+ 7.9'	65.7	" "	" "

T E A T R.
Dziś w teatrze niemieckim: „Die Strassentänzerin von Paris.“ dramat w 3 oddziałach z prologiem.
Jutro na scenie polskiej: „Damy i Huzary,“ komedia w 3ch aktach Alex. hr. Fredra.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. instytucie kredytowym.

Dnia 25. kwietnia		zł.	cent.
Instytut kupił przed kuponów 100 po	wal. austr.	—	—
" przedał " " 100 po	"	84	75
" dawał " " 100	"	84	25
" żądał " " 100	"	—	—
Wartość kuponów od 100 zlr.	"	1	33

Kurs lwowski.

Dnia 25. kwietnia.		gotówka		towarem	
	wal. austr.	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	23	6	28	
Dukat cesarski	6	26	6	30	
Półimperyal zł. rosyjski	10	75	10	88	
Rubel srebrny rosyjski	2	8	2	10	
Talar pruski	1	95	2	2	
Polski kurant i pięćgotówka	—	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne za 100 zlr.	bez kuponów	84	23	84	78
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	"	71	58	72	25
5 Pożyczka narodowa	"	78	63	79	38

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 25. kwietnia.

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zlr. 79 30. Metaliki po 5% za 100 zł. 69 —; po 4 $\frac{1}{2}$ % za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcy Banku narodowego sztuka 860 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 185 19; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. Wekslowy. Augsburg za 100 zł. potudn. niemieck. waluty 113 75. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 132 75. Medyolao za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —. Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 32, dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —.

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności chrześcijańskiej we Lwowie na czas od 26. kwietnia do 2. maja 1860.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

	Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Uszyk	Kark	Szpunder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopalka	Piersz (brust.)	Części przydatne od tyłki i głowy	Uwaga.
Frankowska Joanna	28	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	16	16	14	
Zelichowski Jan	30	19	19	20	15	19	19	19	16	15	15	15	15	15	15	15	
Motylewski Franciszek	28	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	15	15	15	
Sidorowicz Stanisław	35	22	18	30	15	18	18	22	18	15	16	15	15	15	16	15	
Kohmann Ignacy	25	18	18	20	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (syn)	35	18	18	30	15	18	18	18	18	15	16	15	15	15	16	15	
Lipanowicz Piotr	30	20	20	25	15	18	18	20	18	15	15	15	15	15	15	15	
Solska Józefa	35	18	18	30	15	18	18	18	18	15	16	15	15	15	16	15	
Hachlewska Apollonia	28	20	18	20	14	18	18	20	16	14	15	14	14	16	16	14	
Zaworska Agnieszka	30	19	18	20	15	18	18	19	16	15	15	15	15	15	15	15	
Kohmann Antoni (ojciec)	35	20	20	30	14	20	20	20	20	14	16	14	14	14	16	14	
Lepicki Maciej	20	19	19	20	15	18	20	20	16	15	16	15	15	16	16	15	
Motylewski Wajciech	28	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	16	14	14	
Mokrzycki Jędrzej	30	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	15	15	15	
Kochelles Jakób																	
Pordes Berl	22	16	18	18	13	17	18	17	16	13	14	14	14	15	16	13	
Sidorowicz Józef	30	20	20	30	15	20	20	20	16	15	15	15	15	16	16	15	
Niewiadomski Walenty	28	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	15	15	15	
Motylewski Klemens	30	20	20	30	15	20	20	20	16	15	15	15	15	16	16	15	
Solski Ludwik	30	22	22	30	16	20	20	22	18	16	16	16	16	16	16	16	
Jakubiczka Piotr	30	20	20	30	15	20	20	20	16	15	15	15	15	16	16	15	
Frankowska Anna	30	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	16	16	15	
Roźniatowicz Kazimierz	20	20	20	30	14	20	20	20	16	15	15	15	16	16	18	15	
Klimpel Wacław	26	20	20	25	14	20	20	20	16	14	15	15	15	15	15	14	
Schrenzel Feiweł	25	18	19	20	14	19	19	19	18	15	15	15	15	15	15	15	
Kochelles Jakób	22	20	20	18	14	20	20	20	16	15	15	15	15	16	15	13	
Luft Wolf	20	18	18	20	12	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Tafel Majer Barach	30	18	19	20	15	18	18	19	16	15	15	15	15	15	15	15	
Golebski Antoni	30	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	16	16	15	
Lunda Katarzyna	30	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	16	16	15	
Górski Józef	30	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	16	16	15	
Michoński Franciszek	30	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	16	16	15	
Mokrzycki Karol	30	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	15	15	15	
Danielski Franciszek	30	20	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	16	16	15	
Lipanowicz Jakób	30	20	20	30	15	20	18	20	18	15	15	15	16	16	16	15	
Niewiadomski Walenty	28	19	20	30	15	20	20	20	18	15	15	15	15	15	15	15	
Klimpel Wacław	14 na p. brodz.																
Pordes Mojżesz	16	18	18	14	14	18	16	18	15	12	13	14	13	14	15	12	
Hartel Izak Herz	15 obok koś. s. Anny	22	16	18	18	15	18	18	16	13	14	14	14	14	14	13	
Schrenzel Feiweł	13 Ulica strzelecka	24	18	18	12	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Kugel Chaim Ber	19																
Wisbeck Benin	20																

Z urzędu targowego stołecznego miasta Lwów, dnia 25. kwietnia 1860.